

НА ГОРОДІ МАКИ ПРОЦВІТАЮТЬ

Повільно

На го - ро - ді ма - ки про - цві - та - ють,
на - ших хлоп - ців ра - но за - би - ра - ють.

На городі маки процвітають,
Наших хлопців рано забирають.

Ой не рано, ще й до сходу сонця,
Сидить мати, плаче край віконця.

Сидить мати, плаче край віконця,
Виряджає сина-новобранця:

— Вернись, сину, з війська додомоньку,
Змию, змию слізьми голівоньку.

— Мені чуба змиють дрібні дощі,
А розчеше та густа ліщина.

А розчеше та густа ліщина,
А заплаче молода дівчина.